

РЕШЕНИЕ

№ 25065

гр. София, 22.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 07.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **11183** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на О. В. Н., със съдебен адрес в [населено място], чрез адв. Р., против заповед № 8121К-13656/24.10.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която на осн. чл. 204, т. 1, чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. трето in fine и т. 2 от ЗМВР, на служителя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 8 месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата, в с.з. чрез адв. Р. и адв. Б., както и в писмени бележки се сочи, че административният акт е незаконосъобразен поради липса на изискуеми реквизити по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, липсвало описание на извършеното нарушение, липсвали данни служителката да е отказала да изпълни каквито и да било вменени задължения и задачи като член на определената комисия, липсвало посочено какво е дължимото поведение. Иска се отмяна на заповедта, претендират се разноски.

Ответникът – министър на вътрешните работи, в с.з. и в писмен отговор чрез юрк. Р. оспорва жалбата като неоснователна и излага съображения.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице-адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна съдът установява следното:

Във връзка със заповед за прекратяване на служебното правоотношение с библиотекаря в отдел „Административен“ към Института по психология - МВР, считано от 03.06.2024 г., директорът на Института е издал заповед № 4579з- 166/28.05.2024 г. (л. 102) за определяне на комисия за

провеждане на инвентаризация на библиотечния фонд на ИП-МВР, предаване и приемане на активите на специализираната библиотека на Института по психология. В състава на комисията е включена О. Н. В т. I. на заповедта поименно е определена комисия от служители на Института по психология, която да извърши извънредна, пълна инвентаризация на библиотечния фонд, числящ се на МОЛ Г. Х.. В т. II. 1 е поставен срок до 31.05.2024 г. за извършване на инвентаризацията, а в т. II.2 - до 05.06.2024 г. е възложено комисията да изготви необходимите документи след приключване на инвентаризацията - доклад за резултатите от извършената инвентаризация, инвентаризационен опис образец 45 и сравнителна ведомост образец 28; инвентаризационен опис - образец 59, въз основа на който да приеме материалните активи от предаващото МОЛ (т. II.2.2), и в т. II.3. - да изготви приемно-предавателен протокол и да приеме от МОЛ Г. Х. отчетните документи на библиотеката.

Преди да издаде заповедта, старши комисар Б. е провел разговор с главен инспектор М. С., ВПД началник на сектор „Криминална психология“, за да се информира за ангажираността на членовете на комисията, при който установил, че инспектор Н. е имала една задача за деня, която вече приключва, а в следващите дни няма планирани служебни задачи. Освен това, според него служителката била с натрупан професионален опит, а и вече била участвала в различни комисии, включително и в инвентаризация на библиотеката през 2022 г. (л. 120). Инспектор Н., включена в комисията, се запознала със заповедта за инвентаризация на 28.05.2024 г., като още същия ден изготвила докладна записка с рег. № 4579р-1777/28.05.2024 г. до директора (л. 114), с която го уведомила, че няма компетенции по прилагането на Вътрешните правила за отчетността, инвентаризацията и бракуването на активите в МВР, тъй като те били обвързани с изпълняване задълженията на материалноотговорно лице и включвали управление на материалните активи. Цитирала е текста на чл. 7, ал. 2 от Вътрешните правила, съгласно който „Воденето на отчетността на активите се извършва от служители, чиито трудови и служебни задължения включват получаване, съхраняване, разходване и отчитане на активи“, а посочените в заповедта за инвентаризация служебни задължения не били включени в длъжностната ѝ характеристика. Настояла да бъде изключена от състава на комисията.

На 29.05.2024 г. старши комисар Б. е поставил върху докладната записка резолюция „не съм съгласен“ (л. 114). Инспектор Н., заедно с инспектор Я. К., последната определена със същата заповед за член на комисията за инвентаризация, изготвили обща докладна записка с рег. № 4579р- 1810/30.05.2024 г., адресирана до заместник-министъра на вътрешните работи, г-н Т. Т.. В нея служителките са заявили, че считат заповед № 4579з-166/28.05.2024 г. на директора на ИП-МВР за неправомерна, тъй като нямали необходимите компетенции за провеждане на инвентаризацията на библиотеката, както и за предаване и приемане на активите ѝ, и за незаконосъобразна, понеже директорът на института не е организирал и провел обучение на служителите от състава на комисията и по този начин е нарушил чл. 4, т. 1-4 от Вътрешните правила. Служителките са предложили заповед № 4579з-166/28.05.2024 г. да бъде отменена. В изпълнение на резолюция на г-н Т. върху докладната записка, дирекция „Човешки ресурси“ при МВР е изготвила мотивирано становище до министъра на вътрешните работи - докладна записка с рег. № 8121р-12244/18.06.2024 г. (л. 134), в което твърденията, възраженията и исканията на инспектор Н. и инспектор К. са приети за неоснователни.

Със заповед № 4579з-167/28.05.2024 г. (л. 105) директорът на ИП-МВР е изменил т. 1 от своя заповед № 4579з-166/28.05.2024 г., като първоначално определеният председател на комисията за провеждане на инвентаризацията на библиотеката - инспектор Я. Х. Г., е заменена с инспектор Г. К. М. - специалист I степен в сектор „Психодиагностични изследвания“ към отдел „Професионална диагностика“. Същият ден, около 16:00 часа, И. Г., главен експерт в отдел

„Административен“ и член на комисията за инвентаризация на библиотеката, позвънила на инспектор М., за да я уведоми, че е определена за председател на комисията и да я запознае срещу подпис със заповед № 4579з- 167/28.05.2024 г. В стаята на деловодството М. ѝ заявила, че знае за какво я търси, но нямало да подпише заповедта, а ще проведе разговор с директора на Института. Пред директора М. казала, че е видяла заповедта, но няма да се подпише, че се е запознала с нея, както и че не желае да бъде включена в тази комисия, защото нямала необходимите познания, за да се справи.

На 31.05.2024 г. (петък), около 08:30 часа, инспектор Н. се обадила по мобилния телефон на комисар Н. И. - началник на отдел „Оперативна психология“ при ИП-МВР и му казала, че ще посети лекар, тъй като не се чувства добре. Около 09:00 часа му изпратила текстово съобщение, че „ще си вземе 5 дни болничен“. В отпуск поради временна неработоспособност за същият период излязла и инспектор К. (от 31.05.2024 г. до 04.06.2024 г.).

Поради твърдян в дисциплинарната преписка отказ да изпълнят заповедта за инвентаризация, на двама от членовете на комисията (инспектор Н. и инспектор К.), отсъствието поради отпуск за временна неработоспособност на главен експерт Р. И., както и отказ на инспектор М. да се запознае срещу подпис и съответно да изпълни заповед № 4579з-167/28.05.2024 г., с която е определена за председател на комисията, инвентаризацията на библиотеката фактически не е започнала. От определения 5-членен състав на инвентаризационната комисия, налице била само главен експерт И. Г..

Описаната фактическа обстановка ДНО установил от 6 бр. сведения на служители - сведения с рег. № 8121 в-91 /08.07.2024 г. от С. Д. Д., сведения с рег. № 4579р-2382/11.07.2024 г. на И. Г., Сведения с рег. № 4579р-2329/08.07.2024 г. от Г. М., сведения с рег. № 4579р-2392/11.07.2024 г. и с рег. № 8121р-15202/30.07.2024 г. от старши комисар И. Б. – в които подробно са описани юридическите събития и действия/бездействия за изпълнението на заповедта от членовете на комисията – откази от запознаване със съдържанието ѝ, липса на комуникация между членовете на комисията и отговарящият за изпълнението ѝ служител, излизане в отпуск по болест, отказ за извършване на действия в непълнен състав на комисията, твърдения за липса на компетенции за физическо преброяване на книгите и сравняване на инвентарните им номера, краткият срок за извършване на инвентаризацията и пр. (л. 5-6 от обжалваната заповед).

От правна страна ДНО е изложил, че заповедта за определяне на състав на комисия за извършване на инвентаризацията, е издадена от компетентен орган. С нея последният е определил състав на комисия, която да извърши извънредна, пълна инвентаризация на библиотечния фонд на института, да изготви необходимите документи във връзка с нея и да приеме активите на специализираната библиотека на Института по психология на МВР. Посочено е, че краткият срок за инвентаризация е съобразен със заповедта на министъра на вътрешните работи за прекратяване служебното правоотношение на МОЛ Г. Х., считано от 03.06.2024 г. и с изискванията на чл. 107, ал. 1 от Вътрешните правила, инвентаризацията на активите да се извърши от определената комисия в присъствието на МОЛ. Посочени са конкретните задължения на комисията: да изготви доклад за резултата от извършената инвентаризация, както и „инвентаризационен опис образец 45 и сравнителна ведомост образец 28; при инвентаризация при смяна или заместване на МОЛ, комисията съставя инвентаризационен опис обр. 59; за предаването и приемането на материалните активи, както и че в конкретния случай, е следвало да се извършва преброяване по инвентарни номера на наличните в библиотеката книги, по съществуващ инвентаризационен опис. В т. II „Основни длъжностни задължения“, тире последно от специфична длъжностна характеристика на длъжността „Специалист VI-I степен“ в сектор „Криминална психология“ към отдел „Оперативна психология“ при Института по психология -

МВР с рег. № 4579р-3163/21.12.2020 г., с която Н. се е запознала, е било предвидено служителят „да изпълнява и други задачи, възложени му от ръководството в рамките на притежаваните компетенции“. Служителката била и преди член на комисията, определена със заповед № 4579з-377/18.11.2022 г. на директора на ИП-МВР, за извършване на годишна инвентаризация в структурата със задача „оглед и преброяване на активите“ на три материалноотговорни лица - домакин, оръжейник и библиотекар. Във връзка с тези заповеди не се установявали данни за каквито и да е възражения от страна на Н., относно участието ѝ в комисии за инвентаризация и липса на компетентност. Напротив, участието ѝ в тези инвентаризации говорело за придобит опит в тази дейност и познаване на правилата за извършването ѝ. Поради това ДНО е приел, че към 28.05.2024 г. инспектор Н. е имала опит и е била наясно как точно следва да се извърши инвентаризацията на активите в библиотечния фонд на ИП-МВР, познавала е Вътрешните правила, но в конкретния случай е тълкувала превратно разпореденото в тях.

Посочено е, че след като на 28.05.2024 г. инспектор Н. е установила, според нея, „допуснатите пропуски нарушения“ и „неспазване“ на разпоредбата на чл. 109 от Вътрешните правила, за да бъде спазен краткият срок, инвентаризацията е трябвало да започне незабавно, като в хода на провеждането ѝ, да предложи на директора на Института по психология, със заповед за изменение на заповед № 4579з-166/28.05.2024 г., изрично да бъде определено лице, на което да се възложи само това действие - приемане на активите от предаващото МОЛ.

Изложено е, че съгласно чл. 6, ал. 5 от Инструкция № 81213-877/06.07.2021 г., когато заповедта бъде потвърдена писмено, служителят я изпълнява, като отговорността за последиците от изпълнението ѝ носи издалият я ръководител. ДНО приел, че с резолюция „Не съм съгласен“ от 29.05.202 г., старши комисар Б. писмено е потвърдил заповедта, като служителката е следвало незабавно да предприеме действия по изпълнението ѝ. Вместо това жалбоподателката продължила да бездейства по отношение извършването на инвентаризация на библиотеката и в противоречие с разпоредбата на чл. 6, ал. 7 от Инструкцията, заедно с инспектор К. изготвили докладна записка до зам.-министър Т., изведена деловодно на 30.05.2024 г.

Изложено е още, че според чл. 6, ал. 6 от Инструкция № 81213-877/06.07.2021 г. подчиненият служител е длъжен да изпълни всяка заповед на своя ръководител освен тази, която му налага извършването на престъпление. Само в този случай не следвало да се изпълняват заповед или разпореждане и а трябвало да се уведоми горестоящия ръководител на служителя, който е издал заповедта или разпореждането.

Обсъдени са тежестта на нарушението, обстоятелствата при които са извършени нарушенията, формата на вината, настъпилите последици, както и цялостното поведение на служителя.

С тези съображения на служителя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ в посочения срок от 8 месеца.

По делото са приобщени гласни доказателства.

Свидетелката Я. К. сочи, че била включена в комисията за провеждане на инвентаризация на библиотеката на Института по психология на МВР в края на м. май 2024 г. Тази комисия трябвало да извърши инвентаризация на библиотечния фонд на Института по психология на МВР. Това означавало преброяване на всички налични единици, водещи се на библиотеката на института. Комисията така и не започнала работа, тъй като още при нейното сформирание двама от членовете ѝ отсъствали поради отпуск при временна неработоспособност, в т.ч. вкл. и нейният председател. Впоследствие е била назначена втора комисия, чиято работа продължила няколко месеца.

Комисията, в която свидетелката и оспорващата участвали, не се е събирала, нито самата инвентаризация е започвала.

На свидетелката също е наложено дисциплинарно наказание, което е обжалвано по съдебен ред

(Съдът извърши служебна справка и установи, че наказанието е отменено с влязъл в сила съдебен акт, както и наложеното наказание на Г. М.).

Свидетелката сочи, че е оспорила пред ръководителя включването в комисията поради липса на компетенции.

Срокът за извършване на инвентаризацията е бил тридневен, инвентаризацията е следвало да се извърши на библиотеката с фонд от малко над 6000 книги, намиращи се в общо помещение.

При тези факти съдът намира жалбата за неоснователна.

Същата е валиден административен акт, издадена е от компетентен орган – министърът на вътрешните работи, който е орган с обща компетентност по смисъла на ЗМВР, овластен по силата на чл. 204, т. 1 от ЗМВР да налага всички наказания по чл. 197 от ЗМВР за държавните служители на висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на изпълнителски длъжности.

Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59 от АПК и чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, което императивно изискване включва задължението ДНО да посочи мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Описана е фактическата обстановка: Със заповед № 4579з-166/28.05.2024 г. на директора на Института по психология, включваща участието на О. Н. като член на комисията, е заповядано: да се извърши извънредна, пълна инвентаризация на библиотечния фонд на Института по психология към МВР като са дадени конкретни задачи: считано от 28 до 31.05.2024 г. да извърши инвентаризация на библиотечния фонд в специализираната библиотека, а в срок до 05.06.2024 г. да изготви необходимите документи – доклад за резултата от инвентаризацията, инвентаризационен опис образец 45 и сравнителна ведомост образец № 28; да изготви приемо-предавателен протокол и да приеме от материално отговорното лице отчетните документи, водещи се в специализираната библиотека на института. О. Н. се е запознала със заповедта на 28.05.2024 г., т.е. инвентаризацията е следвало да започне в деня на издаване на заповедта и служителката също е била запозната със съдържанието ѝ същия ден. Не се спори, че на същия ден е подала докладна записка да директора на института, с което настояла да бъде изключена от комисията, като директорът е възразил с резолюция на 29.05.2024 г. (л. 114/131).

Макар и реквизитите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР да не са съдържат на обособеното систематично място в заповедта, същите могат да се извлекат от нейното съдържание, което обстоятелство не представлява съществено нарушение за спазване на установената форма. Деянието на първо място е извършено чрез бездействие в периода, определен за инвентаризация (посочено на стр. 13 от АА); ДНО относимо е посочил, че след потвърждение на издадената заповед (стр. 10 от АА) служителката е следвало незабавно да предприеме действия по изпълнението ѝ, а вместо това е продължила да бездейства по отношение на извършването на инвентаризацията на библиотеката и с посочените в заповедта на директора на института конкретни задачи, в противоречие с разпоредбата на чл. 6, ал. 7 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи.

Посочени са нарушените разпоредби: чл. 194, ал. 2, т. 1 на ЗМВР – неизпълнение на разпореждания на пряк ръководител, както и неизпълнение на други задачи, произтичащи от длъжностната характеристика (л. 145), съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Органът е посочил и доказателствата, въз основа на които е извел релевантните факти, а именно сведение с

рег. № 8121р-91/08.07.2024 г. от С. Д. Д., сведения с рег. № 4579р-2382/11.07.2024 г. на И. Г., сведения с рег. № 4579р-2329/08.07.2024 г. от Г. М., сведения с рег. № 4579р-2392/11.07.2024 г. и с рег. № 8121р-15202/30.07.2024 г. от старши комисар И. Б..

Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Дисциплинарното производство е проведено по реда на чл. 205 от ЗМВР. Въз основа на докладна записка № 8121р-12244/18.06.2024 г. (л. 134) на директора на дирекция „Човешки ресурси“ и съдържащите се данни за евентуално извършено дисциплинарно нарушение (л. 136) министърът е образувал дисциплинарно производство срещу инсп. Н. и е определил Дисциплинарно-разследващ орган, който е изготвил обобщена справка с рег. № 8121р-17274/28.08.2024 г. Производството е приключило в срока по 205, ал. 6 от ЗМВР. Служителят е бил запознаван срещу подпис с всяко процесуално действие по дисциплинарното производство. Дадена ѝ е възможност преди налагане на дисциплинарното наказание да даде обяснения (л. 47) и да възрази по направените констатации в съответствие с чл. 206, ал. 1 от ЗМВР.

Наказанието е наложено в срока по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР доколкото няма спор, че от извършването му не е изтекла 1 година, а същото е установено в срока по чл. 196, ал. 2, респ. чл. 195, ал. 1, предл. първо – материалите са постъпили от Д. при ДНО на 28.08.2024 г., т.е. наказанието е наложено преди изтичане на двумесечния срок – на 24.10.2024 г.

При определяне на срока на наказанието е спазена разпоредбата на чл. 200, ал. 2 от ЗМВР от относно неговата продължителност.

Заповедта е и материално законосъобразна.

Неправилно се твърди че липсва отказ от изпълнение поради липса на изразено такова писмено становище. Правното (юридическо) бездействие се състои във въздържане от извършване на едно определено действие, чиято форма би могла да бъде както изрична, така и конклюдентна (със самото бездействие), каквато е в случая.

Определената комисия е помощна с технически функции – по осъществяване на фактическите действия по установяване на библиотечната наличност, и материални – по скрепяване на резултатите от инвентаризацията в писмен документ.

Правилно се твърди в обжалвания административен акт – че за извършване на техническите действия не е било необходимо предварително събиране на състава на тази комисия и даването на предварителни разяснения, още повече става ясно, че инсп. Н. вече е участвала в предишна такава инвентаризация. Неучастието на останалите членове на комисията действително рефлектира върху изпълнението на задачата, но и извършеното нарушение може да се различава според естеството на изпълнението – изпълнението може да бъде пълно, непълно (вкл. досежно определения срок) или неточно изпълнение, лошо изпълнение, които хипотези не се приравняват на пълна липса на изпълнение, каквото поведение се констатира от оспорващата. За обратното не допринасят и дадените свидетелски показания.

Основните твърдения на служителката са, че е ангажирана с дейност в противоречие с вътрешни норми на работа, при липса на изискуема компетентност, и че не е започнала активна дейност поради отсъствие на останалите членове на комисията, за чиито член е определена.

Съдът приема, че служителката действително не е разполагала с компетентност за извършване на вмененото задължение.

Жалбоподателката, видно от кадровата справка и обжалваната заповед, заема длъжност в ИП-МВР – специалист I степен в сектор „Криминална психология“. Тя е държавен служител по смисъла на чл. 143, ал. 3, т. 3 от ЗМВР, видно и от заповед № 8121з-140/24.01.2017 г. относно утвърждаване на класификатор на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 ЗМВР.

Видно от т. 17 на заповед № 81213-167/26.01.2017 г., изменена и допълнена със заповеди № 81213-666/18.06.2018 г. и № 81213-214/24.02.2021 г. за реда за изготвяне и утвърждаване на длъжностните характеристики на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 и ал. 3 ЗМВР, която съдът е приобщил служебно, допълнителни задължения могат да се възлагат на служителите по посочената разпоредба със заповед на ръководителите на структури по чл. 37 ЗМВР и на ръководителите на структури, създадени по реда на чл. 33, т. 7 ЗМВР, само когато са свързани със задачите и дейностите на съответната структура и са в рамките на правомощията за длъжността и притежаваната квалификация и компетентност.

Основните длъжностни задължения (правомощия) на О. Н. са свързани с:

Да извършва полиграфски изследвания на лица, обвинени в извършване на престъпления, на свидетели на престъпления и на оперативно-интересни лица; Да извършва дейности по психологично профилиране на неизвестни извършители на тежки престъпления; Да изготвя личностен и поведенчески анализ на оперативно-интересни лица; Да изготвя психологичен анализ на писмени, аудио и видео-източници при заплахи за националната сигурност, общественения ред, сигурността и живота на гражданите; Да участва в дейности за осъществяване на медиация и психологични интервенции за управление на кризисни инциденти с терористи и вземане на заложници и ситуации, застрашаващи националната сигурност общественения ред, сигурността и живота на гражданите; Да изготвя психологични експертизи по заявка на органите на съдебното и досъдебното производство по реда на НПК; Да изпълнява проекти или програми, съфинансирани от Европейския съюз (ЕС) или финансирани от други държави, международни финансови институции и други донори, по които бенефициент или партньор е МВР или структура на МВР, както и да изпълнява и други задачи, възложени му от ръководството в рамките на притежаваните компетенции.

Посочените по-горе компетенции не са свързани със статистическо-отчетни функции по класификация на книжни единици.

Изводът за липса на изначална компетентност не означава обаче, че заповедта, с която ѝ са възложени задачи е неизпълняема и незаконосъобразна.

Заповед № 81213-167/26.01.2017 г., за реда за изготвяне и утвърждаване на длъжностните характеристики на служителите е вътрешнослужебен, ненормативен акт.

Заповед № 45793-166/28.05.2024 г. на директора на Института по психология, от друга страна, също представлява вътрешноведомствен акт по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 3 от АПК, а именно – акт с които се създават права или задължения за орган, подчинени на органа, издал акта.

Вътрешноведомствената заповед като понятие е институт на административното право. Съществуването на тази категория актове е следствие на субординацията и йерархическата подчиненост на служителя спрямо неговия ръководител в рамките на държавната служба. Предметното съдържание на вътрешнослужебния акт може да бъде и оправомощаващо, с важното уточнение, че макар с него да могат да се възлагат задължения, по-големи от необходимото за целта, с вмененото изпълнение, за разлика от административните актове по чл. 21 от АПК, не се засягат никакви защитими права на служителя, тъй като служебните нареждания не създават промяна в правното му положение, освен ако не са налице изключенията по чл. 2, ал. 2, т. 3, предл. последно от АПК или се касае за промяна в служебния статус: понижаване в длъжност, преместване и пр.

Утежняващият организационен ефект при възлагането и изпълнението на такъв тип вътрешни актове от ръководител на подчинен нему служител, е израз на презумпцията, че интересът на служителя не може да има превес над интереса на обществото, по отношение на което общество се осъществява държавната служба. Ето защо този тип актове не могат да бъдат

незаконосъобразни по смисъла на АПК, а само нецелесъобразни (неправилни), по тази причина спрямо тях е изключен съдебният и административен контрол за законосъобразност.

В конкретния случай изпълняемостта на задължението, вменено на определената инвентаризационна комисия, и в частност на инсп. Н., е скрепено със санкцията на чл. 6, ал. 5 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР - служителят следва да изпълни заповедта или разпореждането след писмено потвърждаване, като отговорност за последиците носи издалият ги. Налице е била сочената хипотеза, доколкото не е спорно, че след направено писмено възражение вмененото задължение е било писмено потвърдено. Тази разпоредба е въведена с подзаконов административен акт, обн. ДВ. бр. 59 от 16 юли 2021 г., изм. ДВ. бр. 55 от 27 юни 2023 г., разпоредбата има валидно действие и изпълнителна сила, ползваща се с предимство пред реда за установяване на задължения по длъжностна характеристика, въведен със заповед № 8121з-167/26.01.2017 г., за реда за изготвяне и утвърждаване на длъжностните характеристики на служителите. Доколкото последната е юридически акт от по-нисък ранг, разпоредбите на инструкцията се ползват с примат по силата на правилото *Lex superior derogat legi inferiori*. Дори и двата юридически акта да бяха от един и същ йерархически ранг, приложената разпоредба на Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. се явява *lex specialis* и отново би имала предимство пред общата уредба (вж. чл. 11, ал. 2 от Закона за нормативните актове), и не следва да се прилага единствено, ако от своя страна противоречи на разпоредба на нормативен акт от по-висока степен.

С чл. 24, ал. 2 на Закона за държавния служител е уредено подобно специално правило, но с важното уточнение, че служебна заповед не се изпълнява ако съдържа правонарушение (а не престъпление, както е в случая). ЗДСл обаче не е субсидиарно приложим спрямо О. Н. в тази му част, тъй като нейното правоотношение не е уредено чрез ЗМВР с препращане към ЗДСл по арг. от чл. 142, ал. 3, т. 3, вр. ал. 1 от ЗМВР.

Не на последно място специалният текст на чл. 6, ал. 5 на Инструкцията предвижда, че изпълнението на неправомерна заповед, издадена по реда на предходните алинеи, изключва дисциплинарната отговорност на служителя, а я вменява на ръководителя. По арг. от противното неизпълнението на заповед по дадения нормативен ред вменява дисциплинарна отговорност именно за служителя.

Наказанието се явява и правилно индивидуализирано с оглед наличието на предпоставките на чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР.

Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на осн. чл. 172 от АПК Административен съд – София-град, I деление, 84 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорване по жалба на О. В. Н. против заповед № 8121К-13656/24.10.2024 г. на министъра на вътрешните работи

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.